

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับการดูแลสุขภาพตนเองของสตรีวัยทอง” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งเป็นการวัดตัวแปรเพียงครั้งเดียว (One-Shot Descriptive Study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทราบถึงความแตกต่างของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารในเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองของสตรีวัยทองจากสื่อต่างๆ ได้แก่ สื่อมวลชน และสื่อบุคคล ความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับภาวะวัยทอง กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของสตรีวัยทอง

ประชากรในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรเพศหญิงในกรุงเทพมหานครซึ่งมีอายุตั้งแต่ 45 – 60 ปี อาศัยอยู่ในเขตการปกครอง 50 เขต จำนวนทั้งสิ้น 444,419 คน (ที่มา : สำนักงานกลางทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย : 2542)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากสูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537)

$$n = \frac{N}{(1+Ne^2)}$$

เมื่อ n = จำนวนตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากร
 (ในที่นี้ได้แก่ ประชากรเพศหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมี จำนวน 444,419 คน
 e = ค่าความผิดพลาดจากที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ในรูปของความน่าจะเป็น (ในที่นี้ใช้ร้อยละ 5 ฉะนั้น e = 0.05)

เมื่อนำมาแทนค่าสูตรก็จะได้เป็นจำนวนตัวอย่างขั้นต่ำที่ควรใช้ ดังนี้

$$n = \frac{444,419}{1 + 444,419 (0.05)^2}$$

$$= 399.64 = 400$$

ดังนั้นจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 400 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ดังนี้

1. แบ่งประชากรเพศหญิงออกตามเขตการปกครองในกรุงเทพมหานครจำนวน 50 เขต แล้วใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีวิธีการคือ จับฉลากเลือกเขตมาจำนวน 1 ใน 3 ของจำนวนเขตทั้งหมดในกรุงเทพมหานคร ได้เขตที่จะทำการศึกษา 17 เขต ดังนี้

1.) เขตคลองเตย	2.) เขตดอนเมือง	3.) เขตธนบุรี
4.) เขตจตุจักร	5.) เขตบางกะปิ	6.) เขตบางนา
7.) เขตบางขุนเทียน	8.) เขตบางพลัด	9.) เขตสาทร
10.) เขตบางกอกใหญ่	11.) เขตบางบอน	12.) เขตพระโขนง
13.) เขตปทุมธานี	14.) เขตภาษีเจริญ	15.) เขตลาดพร้าว
16.) เขตราชบุรีบูรณะ	17.) เขตห้วยขวาง	

2. ใช้วิธีสุ่มแบบกำหนดจำนวนตัวอย่าง (Quota Sampling) ซึ่งแต่ละเขตสุ่มประชากรเพศหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีถึง 60 ปี เขตละ 24 คน ดังนั้นจากทั้งหมด 17 เขต จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มสตรีวัยทองทั่วไปสำหรับงานวิจัยครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 408 คน

3. การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยไปตามสถานที่ต่างๆ เช่น สถานที่ราชการ โรงพยาบาล คลินิกสำหรับสตรีวัยทอง มหาวิทยาลัย สวนสาธารณะ ห้างสรรพสินค้า บริษัทและห้างร้านที่ตั้งกระจายอยู่ในเขตต่างๆ ทั่วพื้นที่ 17 เขตในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะมิกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัยแจกแจงตามสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 สตรีวัยทองในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ และสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีพฤติกรรม的开รับข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ และสถานภาพสมรส

ตัวแปรตาม คือ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเอง

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับตัวแปรต่อไปนี้คือ

1. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเอง
2. ความรู้
3. ทักษะเกี่ยวกับภาวะวัยทอง

ตัวแปรอิสระ คือ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเอง ความรู้ และทักษะเกี่ยวกับภาวะวัยทอง

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง

สมมติฐานข้อที่ 3 สื่อมวลชนและสื่อบุคคลมีความน่าเชื่อถือในการให้ความรู้และการยอมรับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของสตรีวัยทองในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ สื่อมวลชน และสื่อบุคคล

ตัวแปรตาม คือ ความน่าเชื่อถือในการให้ความรู้และการยอมรับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษา ค้นคว้าจากตำราและเอกสารต่างๆ รวมทั้งสอบถามจากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัย แบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ลักษณะของคำถามเป็นคำถามแบบปลายปิด (Close Form) เท่านั้น แบบสอบถามที่สร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 6 ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรส จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองของสตรีวัยทอง จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นการวัดความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของสื่อประเภทต่างๆ ในการให้ความรู้และการยอมรับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นการวัดระดับความรู้เกี่ยวกับภาวะการหมตระดูและการดูแลสุขภาพตนเอง จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นการวัดทัศนคติเกี่ยวกับภาวะวัยทอง จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 6 เป็นการวัดพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองจำนวน 12 ข้อ

การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา กรรมการวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่ง พิจารณาตรวจสอบและแก้ไข

2. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (pre-test) กับสตรีวัยทองจำนวน 30 คน

3. หาค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

- การวัดระดับความรู้เรื่องภาวะการหมตระดูและการดูแลสุขภาพตนเอง และการวัดพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง การให้คะแนนเป็นแบบ 0,1 ตรวจสอบความเชื่อถือได้โดยวิธีของ Kuder-Richardson ใช้สูตร KR 21

$$r_{11} = \frac{k}{(k-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum (k - X_i)}{kS^2} \right\}$$

เมื่อ r_{11} = ความเชื่อถือได้

k = จำนวนข้อ

$\frac{\sum X_i}{n}$ = คะแนนเฉลี่ยรวมทั้งฉบับ

S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับที่ได้จากการ

ทดสอบ

- การวัดทัศนคติเกี่ยวกับภาวะวัยทอง และการวัดความน่าเชื่อถือของสื่อในการให้ความรู้และการยอมรับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง การให้คะแนนเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าของ Likert มี 5 scale ตรวจสอบความเชื่อถือได้โดยวิธีของ Cronbach หาค่า Alpha Coefficient (อ้างถึงในวิเชียร เกตุสิงห์, 2537)

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum V_i}{V_i} \right\}$$

เมื่อ α	=	ความเชื่อถือได้
k	=	จำนวนข้อ
V_i	=	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
V_i	=	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ภายหลังการทดลองใช้แบบสอบถาม (pre-test) พบว่าค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามในแต่ละส่วนมีดังนี้

การวัดความน่าเชื่อถือของสื่อในการให้ความรู้และการยอมรับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง มีค่าความเชื่อถือได้ 0.82

การวัดความรู้เกี่ยวกับภาวะการหมักและกรดและการดูแลสุขภาพตนเอง มีค่าความเชื่อถือได้ 0.31

การวัดทัศนคติเกี่ยวกับภาวะวัยทอง มีค่าความเชื่อถือได้ 0.67

การวัดพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง มีค่าความเชื่อถือได้ 0.71

- ปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามในส่วนที่มีค่าความน่าเชื่อถือได้ต่ำ ได้แก่ การวัดความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม จนได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพเป็นที่น่าพอใจ โดยมีค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามในแต่ละส่วนดังนี้

การวัดความรู้เกี่ยวกับภาวะการหมักและกรดและการดูแลสุขภาพตนเอง มีค่าความเชื่อถือได้ 0.80

การวัดทัศนคติเกี่ยวกับภาวะวัยทอง มีค่าความเชื่อถือได้ 0.80

การวัดพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง มีค่าความเชื่อถือได้ 0.89

- ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามแต่ละตอนอยู่ในเกณฑ์สูง ข้อมูลที่ได้ในการวิจัยจึงมีความเชื่อถือได้สูงด้วย

ให้คะแนนดังนี้

การดำเนินการตามแผนงานโครงการ... 2. การดำเนินการตามแผนงานโครงการ...

ไม่เลย	0	คะแนน
บ้าง	1	คะแนน
พอ	2	คะแนน
มาก	3	คะแนน

ผู้ให้คะแนนให้คะแนนโครงการ...

ไม่เลย/ไม่สนใจ	0	คะแนน
บ้าง	1	คะแนน
พอ	2	คะแนน
มาก	3	คะแนน

ให้คะแนนดังนี้

การดำเนินการตามแผนงานโครงการ...

ผู้ให้คะแนนให้คะแนนโครงการ...

การดำเนินการตามแผนงานโครงการ... 1. การดำเนินการตามแผนงานโครงการ...

ผู้ให้คะแนนให้คะแนนโครงการ...

ให้คะแนนดังนี้

ผู้ให้คะแนนให้คะแนนโครงการ...

การดำเนินการตามแผนงานโครงการ... การดำเนินการตามแผนงานโครงการ...

ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

3. การวัดระดับความรู้เกี่ยวกับภาวะการหมดกระดูกและการดูแลสุขภาพตนเอง มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตอบถูกต้อง	1	คะแนน
ตอบผิด	0	คะแนน

4. ทศนคติเกี่ยวกับภาวะวัยทอง การให้คะแนนเป็นแบบประเมินค่าโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การให้คะแนนมีดังนี้

		ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าคะแนน	5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	ค่าคะแนน	4 คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ค่าคะแนน	3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ค่าคะแนน	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าคะแนน	1 คะแนน	5 คะแนน

5. พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง เป็นการวัดโดยให้ผู้ตอบเลือกตอบว่า ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติ การให้คะแนนมีดังนี้

ปฏิบัติ	ค่าคะแนน	1 คะแนน
ไม่ปฏิบัติ	ค่าคะแนน	0 คะแนน

การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ตามลำดับดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองของสตรีวัยทอง ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง การประเมินระดับความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารเป็นรายข้อโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนรายข้อและการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

การให้คะแนนรายข้อ

3	หมายถึง	บ่อยมาก
2	หมายถึง	ค่อนข้างบ่อย
1	หมายถึง	บางครั้ง
0	หมายถึง	ไม่เคยเลย

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.00	หมายถึง	เปิดรับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 2.00-2.49	หมายถึง	เปิดรับมาก
ค่าเฉลี่ย 1.50-1.99	หมายถึง	เปิดรับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	เปิดรับน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.00-0.99	หมายถึง	เปิดรับน้อยที่สุด

แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลความน่าเชื่อถือของสื่อในการให้ความรู้และการยอมรับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง การประเมินระดับความคิดเห็นเป็นรายข้อโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนรายข้อและการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

	<u>การให้คะแนนรายข้อ</u>	<u>ความน่าเชื่อถือ</u>
5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	เชื่อถือมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	เชื่อถือมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	เชื่อถือปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	เชื่อถือน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	เชื่อถือน้อยที่สุด

แบบสอบถามตอนที่ 4 การวัดระดับความรู้เกี่ยวกับภาวะการหมดกระดูกและการดูแลสุขภาพตนเอง ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ ข้อใดตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อใดตอบผิดให้ 0 คะแนน รวมคะแนนของแต่ละคน นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และรวมคะแนนที่ได้ หาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ และค่าเฉลี่ยรวมนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง การประเมินความรู้เป็นรายข้อ โดยใช้เกณฑ์ของค่าเฉลี่ยดังนี้

<u>การแปลความหมายค่าเฉลี่ย</u>		<u>ระดับของความรู้</u>	
ค่าเฉลี่ย 0-49 %	หมายถึง		น้อยมาก
ค่าเฉลี่ย 50-59 %	หมายถึง		น้อย
ค่าเฉลี่ย 60-69 %	หมายถึง		ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 70-79 %	หมายถึง		ดี
ค่าเฉลี่ย 80-100 %	หมายถึง		ดีมาก

แบบสอบถามตอนที่ 5 การวัดทัศนคติเกี่ยวกับภาวะวัยทอง ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หากค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง การประเมินทัศนคติเกี่ยวกับภาวะวัยทองเป็นรายข้อ และค่าเฉลี่ยรวมโดยใช้เกณฑ์ของค่าเฉลี่ยดังนี้

<u>การให้คะแนนรายข้อ</u>		<u>ข้อความทางบวก</u>	<u>ข้อความทางลบ</u>
5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	ทัศนคติเชิงบวกมาก
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	ทัศนคติเชิงบวก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	ทัศนคติเป็นกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	ทัศนคติเชิงลบ
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	ทัศนคติเชิงลบมาก

แบบสอบถามตอนที่ 6 การวัดพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หากค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง การประเมินระดับของพฤติกรรมไว้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ดังนี้

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยระดับของพฤติกรรม

ค่าเฉลี่ย 0-49 %	หมายถึง	ปฏิบัติถูกต้องน้อยที่สุด (ต้องแก้ไข)
ค่าเฉลี่ย 50-59%	หมายถึง	ปฏิบัติถูกต้องน้อย (พอใช้)
ค่าเฉลี่ย 60-69%	หมายถึง	ปฏิบัติถูกต้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 70-79%	หมายถึง	ปฏิบัติถูกต้องมาก
ค่าเฉลี่ย 80-100%	หมายถึง	ปฏิบัติถูกต้องมากที่สุด

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ตามสมมติฐานแต่ละข้อดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 สตรีวัยทองในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ และสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองต่างกัน

- ใช้การทดสอบหาความแตกต่างแบบ t-test / ANOVA เพื่ออธิบายค่าความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเองมีความสัมพันธ์กับตัวแปรต่อไปนี้

- 1.) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเอง
- 2.) ความรู้
- 3.) ทักษะคิดเกี่ยวกับภาวะวัยทอง

- ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายค่าความสัมพันธ์

สมมติฐานข้อที่ 3 สื่อมวลชนและสื่อบุคคลมีความน่าเชื่อถือในการให้ความรู้และการยอมรับพฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเองต่างกัน

- ใช้การทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแบบ t-test